

บทที่ 5

อิทธิพลของภาพลักษณ์ท่องเที่ยวไทยต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

การค้นคว้างานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว (Destination Image Effect) ที่มีต่อความจงรักภักดี (Loyalty) อันเป็นตัวแปรตามสำคัญที่ต้องการรับรู้ เพราะความจงรักภักดีหมายถึงความต้องการกลับมาอีกครั้งหรือทำหน้าที่แนะนำบุคคลต่อ เพราะนักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ (Satisfaction) จากกิจกรรมท่องเที่ยวที่ได้สัมผัส หากทราบว่า�ักท่องเที่ยวงลุ่มใดมีความพึงพอใจจากตัวแปรใดด้วยขนาดอิทธิพลระดับใดแล้ว ผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจะสามารถดำเนินความสำคัญและนำนักท่องเที่ยวไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

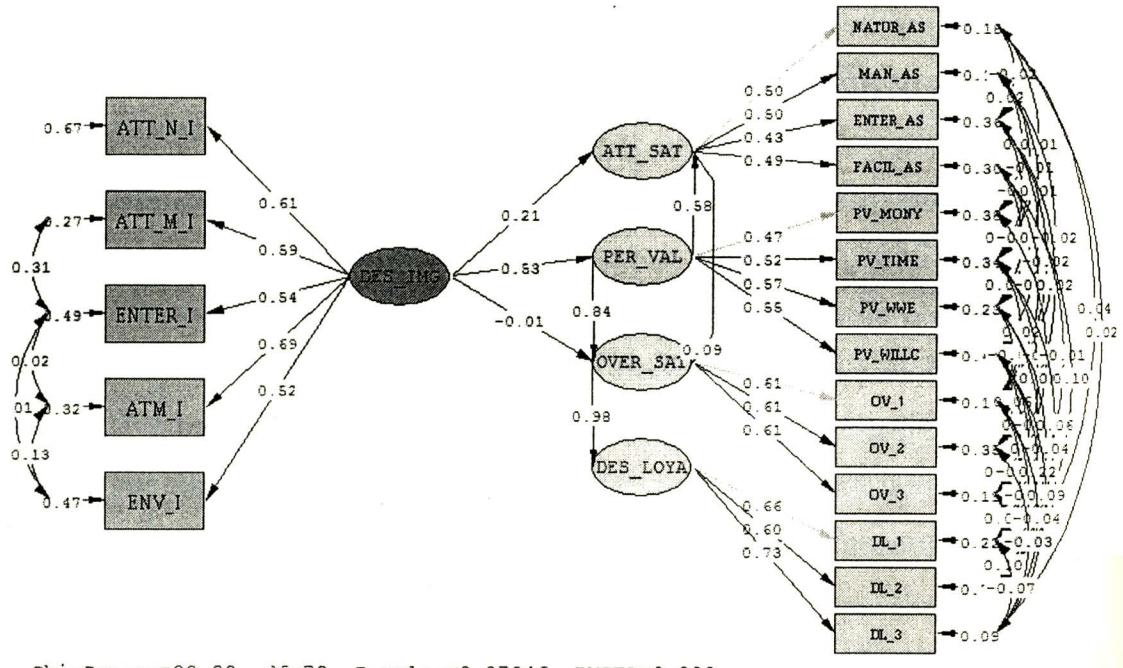
5.1 อิทธิพลของภาพลักษณ์ท่องเที่ยวไทยต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติในภาพรวม

ข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์ครั้งนี้เป็นข้อมูลรวมของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามในโครงการวิจัยทั้งหมด โดยได้ตัดข้อมูลนักท่องเที่ยวที่สอบถามในช่วงเกิดวิกฤติต่างๆ ของประเทศไทยในช่วงเก็บข้อมูลออก รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 3,716 คน

5.1.1 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดล

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวต่อพร้อมปัจจัยหลักต่อความภักดีผ่านความพึงพอใจนักท่องเที่ยวตามสมมติฐานพบว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานในภาพรวมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่าไฟ-สแควร์มีค่าเท่ากับ 90.380 ท่อศรีสูตร 72 ระดับนัยสำคัญ .071 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ .997 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ .993 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ .0068 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์ของ การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรตามในโมเดลคือความพึงพอใจ (OVER_SAT) ความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว (DES_LOYA) ความพอใจต่อกิจกรรมท่องเที่ยว (ATT_SAT) และคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว (PER_VAL) ได้ร้อยละ 81.1, 64.8, 51.2 และ 28.0 ตามลำดับ แสดงว่าตัวแปร

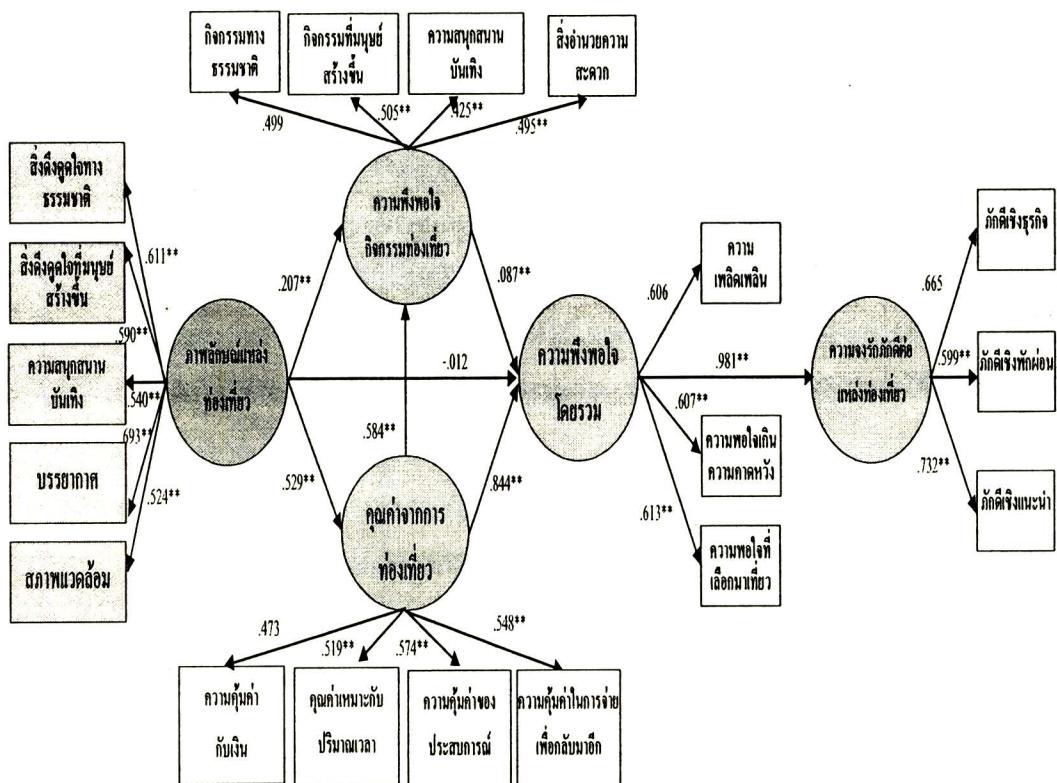
ทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้ร้อยละ 64.8 โดยค่า χ^2 หนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวกและแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ภาพที่ 1-6 และ 1-7)

ภาพที่ 1-6: โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวต่อพร้อมปัจจัยหลักต่อความภักดีผ่านความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พร้อมดัชนีแสดงความสอดคล้องกลมกลืน (goodness of fit indices)

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพล

ผู้วิจัยได้ทดสอบอิทธิพลทางตรง (direct effect) และอิทธิพลทางอ้อม (indirect effect) ของตัวแปรแฝงในโมเดลสมการโครงสร้าง (structural equation model) ซึ่งโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในการวิจัยครั้งนี้ มีอิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรแฝงภายนอก (KSI) คือภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่ได้รับจากการท่องเที่ยว, ความพึงพอใจโดยรวม และความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว กับอิทธิพลระหว่างตัวแปรแฝงภายในกันเอง

ภาพที่ 1-7: โมเดลรวมความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวต่อพร้อมปัจจัยหลัก ต่อความภักดีผ่านความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พร้อมค่าสัมประสิทธิ์ (ขนาดอิทธิพล) และน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้

ตารางที่ 1-46: ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรแฟรงโน้มเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ปรับโมเดลให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตัวแปรสาเหตุ	ความพึงพอใจกิจกรรมท่องเที่ยว			คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว			ความพึงพอใจโดยรวม			ความจริงกับค่าเฉลี่ย			
	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	
ภาพลักษณ์ แหล่ง ท่องเที่ยว	.516*	.207*	.309*	.529**	.529*	-	.480**	-.012	.492**	.471*	-	.471**	
ความพึงพอใจ กิจกรรม ท่องเที่ยว	-	-	-	-	-	-	.087**	.087*	-	.085*	-	.085**	
คุณค่าที่ได้รับ จากการ ท่องเที่ยว	.584*	.584*	-	-	-	-	.895**	.844*	.051**	.878*	-	.878**	
ความพึงพอใจ โดยรวม	-	-	-	-	-	-	(.031)	*	(.012)	*	-	(.044)	
	-	-	-	-	-	-	(.024)	-	(.044)	-	-	-	
ค่าสถิติ													
ไค-แสควร์ = 90.380; df = 72; p = .071; GFI = .997; AGFI = .993; RMR = .0068 และ RMSEA = .0083													
สมการโครงสร้างตัวแปร	ATT_SAT	PER_VAL	OVER_SAT	DES_LOYA									
R-SQUARE =	0.512	0.280	0.811	0.648									
เมตริกซ์สาหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฟรง													
	ATT_SAT	PER_VAL	OVER_SAT	DES_LOYA	DES_IMG								
ATT_SAT	1.000												
PER_VAL	0.694	1.000											
OVER_SAT	0.666	0.899	1.000										
DES_LOYA	0.549	0.703	0.821	1.000									
DES_IMG	0.516	0.529	0.480	0.471	1.000								

* p < .05, **p < .01

TE = ผลรวมอิทธิพลหรืออิทธิพลโดยรวม, DE = อิทธิพลทางตรง และ IE = อิทธิพลทางอ้อม โดยตัวเลขในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ปรับโมเดลให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว แสดงดังตารางที่ 1-46 เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลแต่ละเส้นทางสามารถสรุปอิทธิพลของแต่ละตัวแปรได้ดังนี้

1. อิทธิพลของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว

จากตารางที่ 1-46 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้เป็นคู่ๆ ดังนี้

- 1) อิทธิพลของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจกิจกรรมท่องเที่ยว
พบว่าภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นอิทธิพลทางอ้อมระดับปานกลาง (ขนาดอิทธิพล .309) ผ่านตัวแปรคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมากกว่าอิทธิพลทางตรง (ขนาดอิทธิพล .207)
 - 2) อิทธิพลของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว
พบว่าภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวมีเฉพาะอิทธิพลทางตรงต่อคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว ระดับค่อนข้างสูงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .529)
 - 3) อิทธิพลของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจโดยรวม
พบว่าภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวมีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจโดยรวมระดับปานกลางทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .492)
 - 4) อิทธิพลของภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว
พบว่าภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยวมีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมต่อความพึงพอใจโดยรวมระดับปานกลางทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .471)
- 2. อิทธิพลของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว**
- 1) อิทธิพลของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจโดยรวม
พบว่าความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวม
 - 2) อิทธิพลของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว
พบว่าความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวไม่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจโดยรวม

3. อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว

- 1) อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว พนว่าคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวระดับค่อนข้างสูงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .584)
 - 2) อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจโดยรวม พนว่าคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจโดยรวมระดับสูงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .844)
 - 3) อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่มีต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว พนว่าคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวระดับสูงทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .878)
4. อิทธิพลของความพึงพอใจโดยรวม
- 1) อิทธิพลของความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว พนว่าความพึงพอใจโดยรวมมีอิทธิพลทางตรงต่อความจงรักภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวระดับสูงมากทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ขนาดอิทธิพล .981)

5.2 ผลการวิเคราะห์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ตัวแปรแฟง

ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของโมเดล เมื่อพิจารณา_n้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้_(ตามแบบสังเกตได้) ของตัวแปรแฟงแต่ละตัวมีผลวิเคราะห์ดังนี้

1. น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ตัวแปรแฟงที่เป็นตัวแปรตาม

เมื่อพิจารณา_n้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้_ของตัวแปรแฟงความพอใจต่อกิจกรรมท่องเที่ยว (ATT_SAT) พนว่าตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดของตัวแปรแฟงความพอใจต่อกิจกรรมท่องเที่ยว (ATT_SAT) คือองค์ประกอบบ้อยของกิจกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น (MAN_AS) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .505 ซึ่งใกล้เคียงกับ_n้ำหนักองค์ประกอบของกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (NATURE_AS) และสิ่งอำนวยความสะดวก (FACIL_AS) ที่น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .499 และ .495 ส่วน_n้ำหนักองค์ประกอบของกิจกรรมด้านความสนุกสนานและความบันเทิง (ENTER_AS) มีค่าต่ำที่สุดในน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้กลุ่มนี้และมีค่าเท่ากับ .425

เมื่อพิจารณา *n* หนังสือประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฟรงค์ค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว (PER_VAL) พบว่าตัวบ่งชี้ที่มี *n* หนังสือประกอบมากที่สุด คือองค์ประกอบบ่งชี้ของความคุ้มค่าของประสบการณ์ (PV_WWE) มี *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .574 รองลงมาคือความคุ้มค่ากับการจ่ายเพื่อกลับมาอีก (PV_WILLC) และคุณค่าเหมาะสมกับเวลา (PV_TIME) ที่ *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .548 และ .519 ส่วนความคุ้มค่ากับเงิน (PV_MONY) มี *n* หนังสือประกอบต่ำที่สุดในตัวบ่งชี้คือลุ่มน้ำที่ .473

เมื่อพิจารณา *n* หนังสือประกอบด้วยตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฟรงค์ความพึงพอใจโดยรวม (OVER_SAT) พบว่าองค์ประกอบบ่งชี้ทั้งสามตัวมี *n* หนังสือประกอบใกล้เคียงกันคือองค์ประกอบบ่งชี้ความพึงพอใจที่จะเลือกมาเที่ยว (OV_3) ความพึงพอใจเกินกว่าคาดหวัง (OV_2) และความพึงพอใจจากความเพลิดเพลินในการท่องเที่ยว (OV_1) มี *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .613, .607 และ .606 ตามลำดับ

ส่วน *n* หนังสือประกอบของตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฟรงค์ความจริงก็ต้องเหลือห้องท่องเที่ยว (DES_LOYA) พบว่าตัวบ่งชี้ที่มี *n* หนังสือประกอบมากที่สุดคือองค์ประกอบบ่งชี้ของความภักดีเชิงแนะนำ (DL_3) มี *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .732 รองลงมาคือองค์ประกอบความภักดีเชิงธุรกิจ (DL_1) และองค์ประกอบความภักดีเชิงพักผ่อน (DL_2) ที่ *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .665 และ .699 ตามลำดับ

2. น้ำหนังสือประกอบของตัวบ่งชี้ตัวแปรแฟรงค์ที่เป็นตัวแปรอิสระ

เมื่อพิจารณา *n* หนังสือประกอบของตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฟรงค์ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว (DES_IMG) พบว่าตัวบ่งชี้ที่มี *n* หนังสือประกอบมากที่สุดคือองค์ประกอบบ่งชี้ของบรรยายกาศของแหล่งท่องเที่ยว (ATM_I) มี *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .693 รองลงมาคือสิ่งดึงดูดทางธรรมชาติ (ATT_N_I) สิ่งดึงดูดที่มีมนุษย์สร้างขึ้น (ATT_M_I) และความสนุกสนานและบันเทิง (ENTER_I) ที่ *n* หนังสือประกอบเท่ากับ .611, .590 และ .540 ตามลำดับ ส่วน *n* หนังสือประกอบของสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่ขาว (ENV_I) มีค่าต่ำที่สุดใน *n* หนังสือประกอบของตัวบ่งชี้คือลุ่มน้ำและมีค่าเท่ากับ .524

5.3 การเปรียบเทียบอิทธิพลของภาพลักษณ์ต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ: กรณีศึกษาตลาดนักท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย

การวิเคราะห์แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการแบบจำลองโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องทดสอบความคงที่ภายใน

(Internal consistency) โดยการพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (หรือที่เรียกว่า Cronbach's Alpha) โดยค่า Cronbach's Alpha จะต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0.70 (Nunnally and Bernstein, 1994) จึงจะแสดงว่า กลุ่มตัวแปรที่นำมาใช้ในการสร้างองค์ประกอบนี้ ระดับความเชื่อมั่นสูง นอกจากนี้จะต้องพิจารณาค่า item-to-total correlation ประกอบด้วย โดยค่า item-to-total correlation จะต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 0.30 (Parasuraman et al., 1988) จึงจะถือได้ว่า การเพิ่มตัวแปรดังกล่าวเข้าไปในองค์ประกอบจะทำให้ค่า Alpha มีค่าดีขึ้น ส่วนค่าสถิติพื้นฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของชุดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาสามารถดูได้ที่ตารางภาคผนวกที่ 1-6

ผลการคำนวณค่า Cronbach's Alpha (ตารางที่ 1-47) พบว่า ค่า Cronbach's Alpha เกือบทั้งหมดมีค่ามากกว่า 0.70 หรือใกล้เคียงกับ 0.70 ยกเว้น กรณีขององค์ประกอบความภักดีต่อแหล่งเที่ยวของประเทศไทยซึ่งมีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.50 แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่แล้ว ตัวแปรที่นำมาใช้ในการสร้างองค์ประกอบในแบบจำลองมีระดับความเชื่อมั่นสูง และค่า item-to-total correlation โดยส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 0.30 แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ตัวแปรจะกลับมาเที่ยวอีกครั้งและจะแนะนำให้เพื่อน/ครอบครัวมาเที่ยวที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบความภักดี ต่อแหล่งท่องเที่ยวในกรณีของประเทศไทยซึ่งเป็นตัวแปรที่มีค่า Cronbach's Alpha if item deleted ต่ำกว่า 0.70 ค่อนข้างมาก (มีค่าเท่ากับ 0.36 และ 0.24 ตามลำดับ) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ตัวแปรทั้งสองมีความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำในการนำมาใช้สร้างองค์ประกอบความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจาก ตัวแปรทั้งสองมีความแปรปรวนค่อนข้างต่ำ (นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นให้คำตอบในคำถามทั้งสองที่ระดับคะแนน 4 และ 5 เป็นส่วนใหญ่) ในขณะที่ตัวแปรจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งอย่างแน่นอนมีค่า item-to-total correlation ต่ำกว่า 0.30 สะท้อนให้เห็นว่า การเพิ่มตัวแปรดังกล่าวเข้าไปในองค์ประกอบไม่ได้ทำให้ค่า Alpha ดีขึ้นเท่าที่ควร ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า ตัวแปรที่ใช้ประเมินความภักดีต่อแหล่งเที่ยวในกรณีของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นมีความเชื่อมั่นค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 1-47: ผลการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	จีน		เกาหลีใต้		ญี่ปุ่น		ฝรั่งเศส		เยอรมัน	
		C.A.	Corr.	C.A.	Corr.	C.A.	Corr.	C.A.	Corr.	C.A.	Corr.
ก. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย	DI	0.85	-	0.72	-	0.74	-	0.75	-	0.78	-
- สิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ	ATT_N	0.85 ¹	0.54	0.68 ¹	0.47	0.73 ¹	0.46	0.76 ¹	0.36	0.75 ¹	0.54
- สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์	ATT_MM	0.81 ¹	0.66	0.69 ¹	0.44	0.68 ¹	0.54	0.70 ¹	0.54	0.72 ¹	0.63
- ความสนุกสนานและความบันเทิง	ENTER	0.82 ¹	0.64	0.68 ¹	0.49	0.70 ¹	0.60	0.72 ¹	0.49	0.75 ¹	0.53
- บรรยากาศทางสังคม	S_ATMO	0.78 ¹	0.79	0.63 ¹	0.60	0.64 ¹	0.68	0.65 ¹	0.67	0.70 ¹	0.68
- สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	ENV	0.81 ¹	0.66	0.70 ¹	0.43	0.73 ¹	0.41	0.70 ¹	0.55	0.78 ¹	0.44
ข. ความพึงพอใจกิจกรรมท่องเที่ยว	ATTRI_S	0.83	-	0.68	-	0.63	-	0.69	-	0.69	-
- สิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ	ATT_N	0.77 ¹	0.67	0.64 ¹	0.43	0.57 ¹	0.39	0.65 ¹	0.42	0.63 ¹	0.46
- สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์	ATT_MM	0.76 ¹	0.70	0.57 ¹	0.53	0.52 ¹	0.46	0.599 ¹	0.53	0.55 ¹	0.58
- ความสนุกสนานและความบันเทิง	ENTER	0.79 ¹	0.64	0.59 ¹	0.50	0.59 ¹	0.36	0.63 ¹	0.47	0.67 ¹	0.42
- ถึงจุดความสะกด	FAC	0.80 ¹	0.61	0.66 ¹	0.40	0.55 ¹	0.42	0.63 ¹	0.47	0.64 ¹	0.45
ค. คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	PV	0.82	-	0.85	-	0.76	-	0.69	-	0.74	-
- คุ้มค่ากับเงินที่จ่าย	VM	0.76 ¹	0.66	0.80 ¹	0.71	0.71 ¹	0.54	0.61 ¹	0.49	0.78 ¹	0.36
- คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	UT	0.79 ¹	0.59	0.78 ¹	0.76	0.69 ¹	0.59	0.63 ¹	0.46	0.61 ¹	0.65
- ได้รับประสบการณ์ที่คุ้มค่า	WE	0.73 ¹	0.73	0.78 ¹	0.74	0.68 ¹	0.61	0.60 ¹	0.53	0.62 ¹	0.64
- บินเดี่ยวเพื่อกลับมาอีกครั้ง	WPC	0.80	0.58	0.87 ¹	0.57	0.73 ¹	0.50	0.66 ¹	0.43	0.69 ¹	0.52
ง. ความพึงพอใจรวม	OVS	0.87	-	0.86	-	0.88	-	0.81	-	0.81	-
- ได้รับความเพลิดเพลิน	OVS_1	0.80 ¹	0.77	0.84 ¹	0.69	0.84 ¹	0.76	0.76 ¹	0.67	0.73 ¹	0.68
- ตีกันว่าที่คาดหวัง	OVS_2	0.80 ¹	0.77	0.79 ¹	0.75	0.83 ¹	0.77	0.83 ¹	0.63	0.80 ¹	0.62
- พอยิ่งที่เลือกมาเที่ยวประเทศไทย	OVS_3	0.84 ¹	0.72	0.77 ¹	0.77	0.82 ¹	0.78	0.66 ¹	0.76	0.70 ¹	0.70
จ. ความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยว	DL	0.86	-	0.86	-	0.50	-	0.72	-	0.88	-
- จะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง	DL_1	0.81 ¹	0.74	0.77 ¹	0.76	0.36 ¹	0.38	0.53 ¹	0.62	0.78 ¹	0.82
- จะกลับมาเที่ยวอีกครั้งอีกแน่นอน	DL_2	0.76 ¹	0.79	0.79 ¹	0.75	0.71 ¹	0.23	0.73 ¹	0.52	0.80 ¹	0.81
- จะแนะนำให้เพื่อนครอบครัวที่เข้า	DL_3	0.85 ¹	0.70	0.84 ¹	0.69	0.24 ¹	0.46	0.65 ¹	0.56	0.89 ¹	0.69

หมายเหตุ: C.A. = Cronbach's Alpha; Corr. = Item-to-total correlation; 1 = Cronbach's Alpha if item deleted.

ที่มา: จากการคำนวณ

แบบจำลองเริ่มต้น ถูกนำมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งที่เป็นตลาดใหม่ 2 ประเทศ คือ จีนและเกาหลีใต้ และตลาดเก่า 3 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน ซึ่งจากแบบจำลองเริ่มต้นได้มีการปรับปรุงแบบจำลองโดยเพิ่มความสัมพันธ์ในส่วนของค่าคลาดเคลื่อนจากการวัดของตัวแปรภาษาอังกฤษและภาษาไทย สำหรับในกรณีของประเทศไทยญี่ปุ่นได้เพิ่มเส้นทางความสัมพันธ์ทางตรงระหว่างตัวแปรภาพลักษณ์ (DI) กับความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยว

(DL) ตามคำแนะนำของโปรแกรม เพื่อให้ค่าสถิติที่ใช้วัดความกลืนของแบบจำลองมีค่าภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสม (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1-48) และเพื่อให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติแต่ละชาติสะสมท่อนภาพของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยวผ่านแบบจำลองที่สร้างขึ้น

**ตารางที่ 1-48: ค่าสถิติที่ใช้วัดความกลืนของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของคลาด
นักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ประเทศ**

สถิติที่ใช้วัดความกลืน	เงื่อนไข	จีน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมนี
1. χ^2	χ^2 ต่ำและไม่ Sig. (P. = 0.13)	130.87 (P. = 0.13)	137.75 (P. = 0.16)	125.83 (P. = 0.10)	130.01 (P. = 0.16)	140.90 (P. = 0.12)
2. χ^2 / df	ไม่ควรเกิน 2.00	1.148	1.129	1.176	1.131	1.155
3. RMSEA	ต่ำกว่า 0.05	0.017	0.019	0.019	0.016	0.01
4. RMR	เข้าใกล้ 0	0.019	0.028	0.025	0.021	0.024
5. GFI	เข้าใกล้ 1	0.97	0.96	0.97	0.97	0.97
6. AGFI	มากกว่า 0.90	0.96	0.94	0.95	0.95	0.96

หมายเหตุ: χ^2 = Chi-square; RMSEA = Root Mean Square Error of Approximation; RMR = Root Mean Square

Residual: GFI = Goodness of Fit Index; AGFI = Adjusted Goodness of Fit Index.

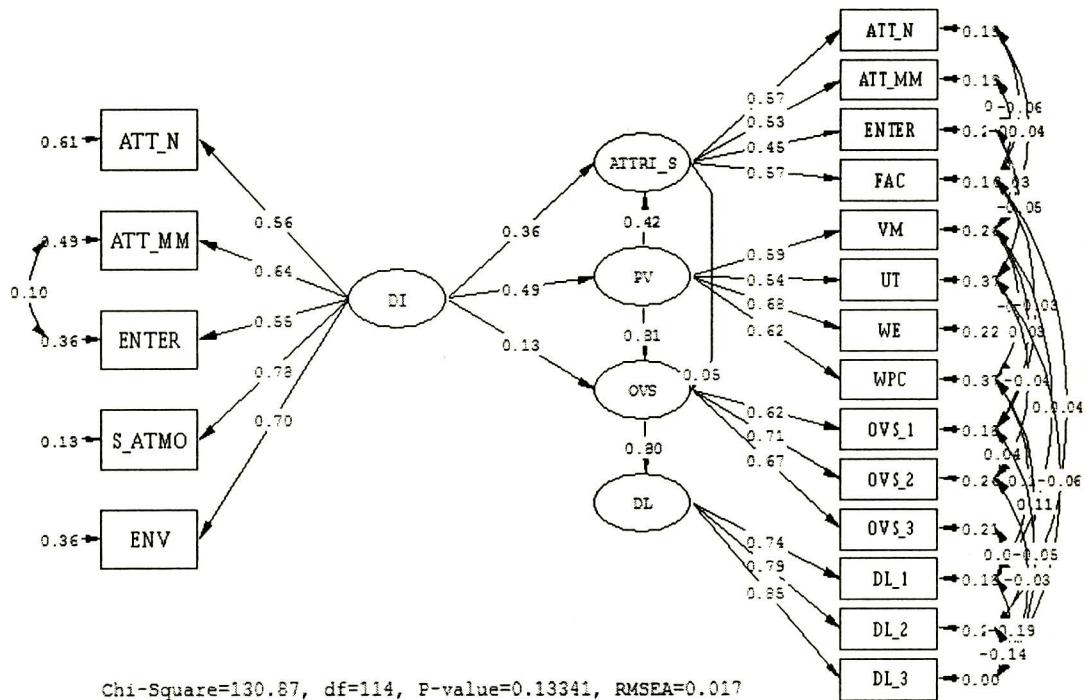
ที่มา: จากการคำนวณ

จากผลการศึกษาที่ได้ พบว่า แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยวสามารถใช้อธิบายพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้ง 5 ประเทศได้ ยกเว้น กรณีของประเทศญี่ปุ่นจะมีความแตกต่างจากชาติอื่นๆ เพียงเล็กน้อย กล่าวคือ ข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นได้สะท้อนให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ของ การท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลโดยตรงต่อความก้าดีต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 แต่อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมแล้วนักท่องเที่ยวในแต่ละประเทศ จะมีภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยที่แตกต่างกัน และความแตกต่างดังกล่าวก็มีผลทำให้อิทธิพล ที่มีต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว และความพึงพอใจรวม แตกต่างกัน ในขณะที่อิทธิพลของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจ และอิทธิพล

ของความพึงพอใจที่มีต่อความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน แต่อิทธิพลของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจรวมจะมีความแตกต่างกัน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมแล้วความแตกต่างของนักท่องเที่ยวซึ่งมีพฤติกรรมการห้องเที่ยวที่แตกต่างกันได้ทำให้ขนาดของอิทธิพลในแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวมีความแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ สามารถนำมาใช้ในการอธิบายและสะท้อนพฤติกรรมที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งที่เป็นตลาดใหม่และตลาดเก่าได้

จากการทดสอบสมมติฐาน พบร่วมกับภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นของการห้องเที่ยวไทยมีผลทำให้ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว ความพึงพอใจรวม และคุณค่าที่ได้รับจากการห้องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาที่ผ่านมา (Chen and Tsai, 2007; Ozturk and Qu, 2008; Chi and Qu, 2008, Chen and Chen, 2010) ยกเว้นในกรณีของประเทศไทยซึ่งปฎิเสธสมมติฐาน 2 สมมติฐาน คือ ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่ดีขึ้นทำให้ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจรวมเพิ่มขึ้น ในขณะที่กรณีของประเทศไทย ฝรั่งเศสปฎิเสธสมมติฐานที่ว่าภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่ดีขึ้นทำให้ความพึงพอใจรวมเพิ่มขึ้น เพียงสมมติฐานเดียว และเป็นที่น่าสังเกตว่า ในกรณีของห้องสองประเทศไทยภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นได้ทำให้ความพึงพอใจรวมลดลง (แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นและฝรั่งเศสได้รับความพึงพอใจจากการห้องเที่ยวในประเทศไทยสูงกว่าที่คาดหวังไว้มากเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวชาติอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น การรับรู้ภาพลักษณ์ที่ดีหรือความคาดหวังจากการบริการที่ดีขึ้นจะทำให้ความพึงพอใจรวมในการห้องเที่ยวในประเทศไทยลดลง (ความพึงพอใจโดยรวมประเมินได้จากความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและลิستที่ได้รับจริง) ส่วนความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นไม่ได้มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ยกเว้น กรณีของประเทศไทย ฝรั่งเศสเพียงประเทศเดียวที่การสูงขึ้นของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวทำให้ความพึงพอใจรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอของ Oliver (1993) และ Chi and Qu (2008) สำหรับการสูงขึ้นของคุณค่าที่ได้รับจากการห้องเที่ยวทำให้ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจรวมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ในขณะเดียวกันการสูงขึ้นของความพึงพอใจรวมทำให้ความภักดีต่อการห้องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ผลทดสอบสมมติฐานดังกล่าวสอดคล้องกับงานศึกษาในอดีต (Kozak and Rimmington, 2000; Cronin et al., 2000; Oh, 2000; Petrick and Backman, 2002a; Yoon and Uysal, 2005; Chen and Tsai, 2007;

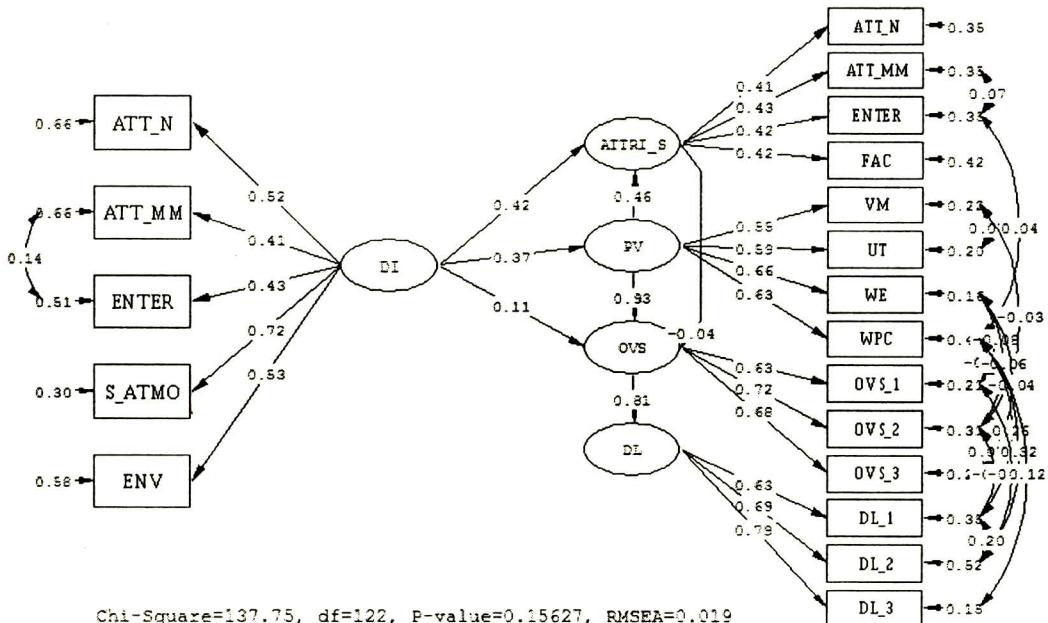
Ozturk and Qu, 2008; Chi and Qu, 2008; Chen and Chen, 2010) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าภาพลักษณ์ที่ดีของการท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลโดยอ้อมต่อความก้าวเดินของการท่องเที่ยวไทยผ่านความพึงพอใจและคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 1-8: ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าวเดินของแหล่งท่องเที่ยวจีนที่มีการปรับปรุงแล้ว

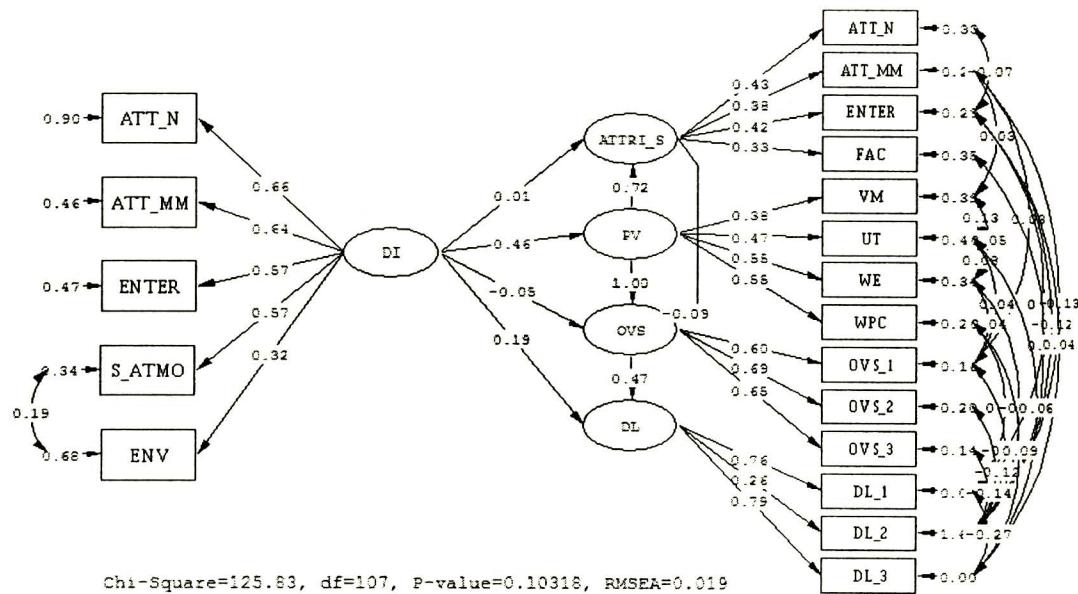

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่รือยก 95

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 1-9 : ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวภาคใต้ที่มีการปรับปรุงแล้ว

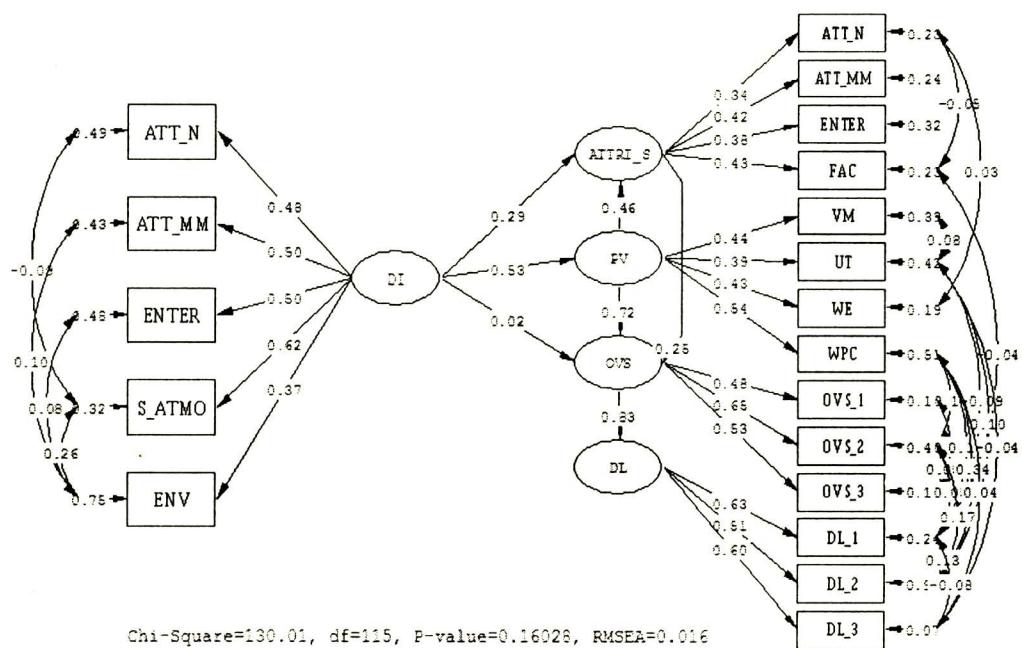

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ที่มา: จากการคำนวณ

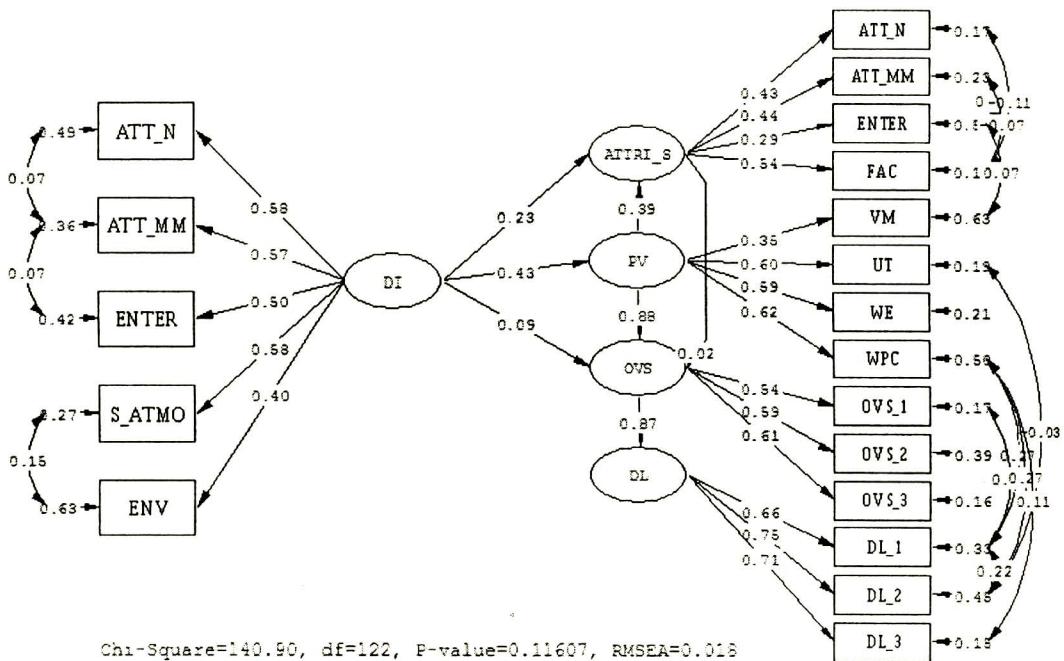
ภาพที่ 1-10 : ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นที่มีการปรับปรุงแล้ว

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 1-11: ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวฟรั่งเศสที่มีการปรับปรุงแล้ว

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95
ที่มา: จากการคำนวณ

ภาพที่ 1-12: ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความก้าดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเยอร์นีที่มีการปรับปรุงแล้ว

เมื่อพิจารณาผลการประมาณค่าน้ำหนักองค์ประกอบของภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย ในตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญทั้ง 5 ประเทศ (ดังแสดงในตารางที่ 1-49) พบว่า บรรยายกาศ ของความเป็นไทยมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดเมื่อถูกสำรวจถึงภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย ในเกือบทุกตลาด (ยกเว้น ญี่ปุ่นที่สิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนัก ความสำคัญมากที่สุด คือ 0.66) หมายความว่า บรรยายกาศของความเป็นไทย เช่น วิถีไทย ผู้คน คุณภาพ บริการ เป็นต้น เป็นภาพลักษณ์ที่สำคัญที่สุดเมื่อนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยทั่วไปคิด/นึกถึง การมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติในตลาดใหม่ (จีน และเกาหลีใต้) และตลาดเก่า (ฝรั่งเศส และเยอรมนี) (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.78, 0.72, 0.62 และ 0.58 ตามลำดับ) โดยที่ในตลาดใหม่อย่างจีนและเกาหลีใต้ขนาดของน้ำหนักองค์ประกอบของบรรยายกาศ ของความเป็นไทยสูงกว่าตลาดเก่าอย่างญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี ในขณะที่สภาพแวดล้อมของ

การท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่น ความสะอาด ความปลอดภัย การคุณภาพดีต่อ เป็นต้นเป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมา สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตลาดใหม่อย่างจีนและเกาหลีใต้ (มีค่า'n้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.70 และ 0.53 ตามลำดับ) แต่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดในตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตลาดเก่าอย่างญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี (มีค่า'n้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.32, 0.37 และ 0.40 ตามลำดับ) โดยสิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ เช่น วัฒนธรรมอาหาร เป็นต้น เป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญในลำดับรองลงมาสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มตลาดเก่า (มีค่า'n้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.64, 0.50 และ 0.57 ตามลำดับ) ส่วนภาพลักษณ์ในเรื่องของความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น ชีวิตยามราตรี ช้อปปิ้ง สปา/นวด เป็นต้น เป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญในลำดับถัดมาสำหรับตลาดใหม่อย่างญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี (มีค่า'n้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.57, 0.50 และ 0.50 ตามลำดับ) แต่กลับมีน้ำหนักความสำคัญในลำดับเกือบสุดท้ายสำหรับตลาดเก่าอย่างจีนและเกาหลีใต้ (มีค่า'n้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.55 และ 0.43 ตามลำดับ) แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่ว่าจะเป็นตลาดเก่าหรือตลาดใหม่จะมีค่าน้ำหนักของค์ประกอบของความสนุกสนานและความบันเทิงที่ใกล้เคียงกัน ผลการศึกษาข้างต้นทำให้ทราบว่า บรรยายกาศของความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นวิถีของความเป็นไทย ผู้คน และคุณภาพในการให้บริการแบบไทยยังคงเป็นภาพลักษณ์ที่สำคัญสุดที่นักท่องเที่ยวต่างชาติทึ่งที่เป็นตลาดใหม่และตลาดเก่าคิด/นึกถึง เมื่อถูกถามถึงการมาท่องเที่ยวในไทย (ยกเว้น ญี่ปุ่น) ในขณะที่สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ ความสนุกสนานและบันเทิงเป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญในลำดับรองลงมาในตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นตลาดเก่าอย่างญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี ส่วนสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญในลำดับรองลงมาสำหรับตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นตลาดใหม่อย่างจีนและเกาหลีใต้ แต่เป็นภาพลักษณ์ที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดในตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นตลาดเก่า

ส่วนความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมีต่อการใช้บริการกิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ ภายในประเทศไทย พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติแต่ละประเทศมีน้ำหนักของค์ประกอบของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน โดยในตลาดจีนมีสิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ เช่น ทะเลชายหาด สภาพอากาศ เป็นต้น และสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวก เช่น ที่พัก ความปลอดภัย เป็นต้น เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด (มีค่าน้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.57) รองลงมาได้แก่ สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ เช่น อาหาร เป็นต้น (มีค่าน้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.53) ในขณะที่สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ ความสนุกสนานและบันเทิง เช่น ชีวิตยามราตรี ช้อปปิ้ง สปา/นวด เป็นต้น และสิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ เป็นสิ่งที่มีน้ำหนักความสำคัญใกล้เคียงกันในตลาดเกาหลีใต้ (มีค่าน้ำหนักของค์ประกอบเท่ากับ 0.43, 0.42 และ 0.42 ตามลำดับ) ส่วนในตลาดญี่ปุ่นมีสิ่ง

ดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด (น้ำหนักองค์ประกอบ 0.43) รองลงมาได้แก่ ความสนุกสนานและความบันเทิง (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.42) สำหรับในตลาดฟรั่งเศสและเยอรมนีมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.43 และ 0.54 ตามลำดับ) รองลงมาได้แก่ สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.42 และ 0.44 ตามลำดับ) นอกจากนี้ความสนุกสนานและบันเทิงเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดในตลาดจีนและเยอรมนี ในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกมีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดในตลาดญี่ปุ่น ผลการศึกษาที่ได้แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มเอเชียและยุโรปมีน้ำหนักความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นอย่าง ฝรั่งเศสและเยอรมนีมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญน้อยสุดในความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวของไทย อาจเป็นเพราะว่า นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นภักดีหวังและคิดว่า ตนเองจะได้รับความพึงพอใจจากสิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์มากกว่าการรับบริการที่มีคุณภาพจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เมื่อมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียอย่างเกาหลีใต้และญี่ปุ่น ที่ส่วนใหญ่รู้จักประเทศไทยเป็นอย่างดี จึงทราบถึงคุณภาพในการบริการที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย แต่กลับมองข้ามความสนุกสนานและบันเทิงที่จะได้รับจากการมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องจากคิดว่า ในประเทศไทยเองมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่ดีกว่า ส่วนนักท่องเที่ยวจากจีนมักจะมีความพึงพอใจในสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างจากวัฒนธรรมหรือสภาพแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ เช่น ทะเล ชายหาด อาหาร เป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้องค์ประกอบต่างๆ ของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวของไทยมีน้ำหนักที่ใกล้เคียงกัน ยกเว้น ความสนุกสนานและบันเทิง ซึ่งเป็นสิ่งที่คนจีนสามารถหาได้ทั่วไปจากการท่องเที่ยวที่ต่างๆ และยังเป็นสิ่งที่คนจีนคาดหวังว่าจะได้รับจากการมาท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงกว่า สิ่งอื่นๆ

สำหรับคุณค่าที่นักท่องเที่ยวได้รับจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย พนับว่า การได้รับประสบการณ์ที่คุ้มค่ามีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดเมื่อพิจารณาถึงคุณค่าที่ได้รับจากการมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวจากจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.68, 0.66 และ 0.55 ตามลำดับ) แต่เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญรองลงมาสำหรับนักท่องเที่ยวจากฝรั่งเศสและเยอรมนี (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.43 และ 0.59 ตามลำดับ) โดยความยินดีจ่ายเพื่อกลับมาอีกครั้งเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดสำหรับตลาดฝรั่งเศสและเยอรมนี (น้ำหนักองค์ประกอบ 0.54 และ 0.62) (แต่มีน้ำหนักความสำคัญในลำดับที่สองในตลาดจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น) ในขณะที่ความคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปเป็นองค์ประกอบที่มี

น้ำหนักความสำคัญของลงมาสำหรับตลาดเยอรมันนี (น้ำหนักองค์ประกอบ 0.60) ในขณะที่ความคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไปเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญอยู่ที่สุดสำหรับตลาดจีน และฝรั่งเศส (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.54 และ 0.39 ตามลำดับ) ส่วนความคุ้มค่าเงินที่จ่ายเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญอยู่ที่สุดในตลาดญี่ปุ่นและเยอรมันนี (มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.38 และ 0.35 ตามลำดับ) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของความพึงพอใจรวมที่เกิดขึ้นจากการมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า องค์ประกอบในเรื่องของ “ดีกว่าที่คาดหวัง” เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในเกือบทุกตลาด ยกเว้น เยอรมันนีที่มีองค์ประกอบในเรื่องของ “พอใจที่เลือกมาท่องเที่ยวประเทศไทย” เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ในขณะที่องค์ประกอบในเรื่องของ “ได้รับความเพลิดเพลิน” เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญอยู่ที่สุดในทุกตลาด ผลการศึกษาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวจากเอเชียอย่างจีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่นคิดว่า การได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากยุโรปอย่างฝรั่งเศสและเยอรมันนี รวมทั้งญี่ปุ่นเห็นว่าการมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีความคุ้มค่าพอที่จะจ่ายเพื่อกลับมาอีกครั้ง เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย นอกจากนี้ ความรู้สึกว่าการท่องเที่ยวในประเทศไทยดีกว่าที่คาดหวังเป็นสิ่งที่มีน้ำหนักความสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจรวมของนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งตลาดใหม่และตลาดเก่า

ตารางที่ 1-49: ค่าสัมประสิทธิ์ของน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงต่างๆ ในแบบจำลองของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	จีน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมัน
ก. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย	DI					
- สิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ	ATT_N	0.56	0.52	0.66	0.48	0.58
- สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์	ATT_MM	0.64	0.41	0.64	0.50	0.57
- ความสนุกสนานและความบันเทิง	ENTER	0.55	0.43	0.57	0.50	0.50
- บรรยากาศทางสังคม	S_ATMO	0.78	0.72	0.57	0.62	0.58
- สภาพแวดล้อมของเหล่าท่องเที่ยว	ENV	0.70	0.53	0.32	0.37	0.40
ข. ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว	ATTRI_S					
- สิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติ	ATT_N	0.57	0.41	0.43	0.34	0.43
- สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์	ATT_MM	0.53	0.43	0.38	0.42	0.44
- ความสนุกสนานและความบันเทิง	ENTER	0.45	0.42	0.42	0.38	0.29
- สิ่งอำนวยความสะดวก	FAC	0.57	0.42	0.33	0.43	0.54

ตารางที่ 1-49 (ต่อ): ค่าสัมประสิทธิ์ของน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแฟรงต่างๆ ในแบบจำลอง
ของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

องค์ประกอบ	สัญลักษณ์	จีน	เกาหลีดี	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมัน
ก. คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	PV					
- คุ้มค่ากับเงินที่จ่าย	VM	0.59	0.56	0.38	0.44	0.35
- คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	UT	0.54	0.59	0.47	0.39	0.60
- ได้รับประสบการณ์ที่คุ้มค่า	WE	0.68	0.66	0.55	0.43	0.59
- บินเดียวเพื่อกลับมาอีกครั้ง	WPC	0.62	0.63	0.55	0.54	0.62
ง. ความพึงพอใจรวม	OVS					
- ได้รับความเพลิดเพลิน	OVS_1	0.62	0.63	0.60	0.48	0.54
- ศักดิ์ศรีที่คาดหวัง	OVS_2	0.71	0.72	0.69	0.65	0.59
- พอยใจที่เลือกมาเที่ยวประเทศไทย	OVS_3	0.67	0.68	0.65	0.53	0.61
จ. ความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว	DL					
- จะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง	DL_1	0.74	0.63	0.76	0.63	0.66
- จะกลับมาเที่ยวอีกครั้งยิ่งแน่นอน	DL_2	0.79	0.69	0.26	0.51	0.75
- จะแนะนำให้เพื่อน/ครอบครัวมาเที่ยว	DL_3	0.85	0.79	0.79	0.60	0.71

ที่มา: จากการคำนวณ

ในส่วนของความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทยซึ่งเป็นพฤติกรรมในอนาคต พบว่า ในตลาดเอเชียองค์ประกอบในเรื่อง “จะแนะนำให้เพื่อนหรือครอบครัวมาเที่ยว” เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดเมื่อกล่าวถึงความภักดีที่มีต่อการท่องเที่ยวไทย องค์ประกอบนี้ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในวิธีการส่งเสริมการตลาดหรือโฆษณาการท่องเที่ยวที่มีต้นทุนต่ำที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุด (Shoemaker and Lewis, 1999) ในขณะที่องค์ประกอบในเรื่องของการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งและกลับมาอีกครั้งแน่นอนเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดเมื่อกล่าวถึงความภักดีที่มีต่อการท่องเที่ยวไทยของฝรั่งเศสและเยอรมันตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ว่าต้นทุนให้เห็นว่า ในตลาดเอเชียองค์ประกอบสำคัญของความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทย คือ การเดินทางและการนักท่องเที่ยว ประสมการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยให้กับบุคคลใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นเพื่อน/คนในครอบครัว ได้รับทราบสิ่งที่ตนไปท่องเที่ยวมา ในขณะที่ในตลาดยุโรปการกลับมาเที่ยวซ้ำเป็นการสะสมห้องให้เห็นถึงความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทย แต่อย่างไรก็ตามการที่นักท่องเที่ยวรับรู้หรือมีความพึงพอใจสูงต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยย่อมมีผลต่อการตัดสินใจของตัวนักท่องเที่ยวเอง และต้องบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวในการเลือกประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวในอนาคต

เมื่อพิจารณาผลการประมาณค่าขนาดและทิศทางของอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ที่อยู่ในแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญทั้ง 5 ประเทศ (ดังแสดงในตารางที่ 1-50 และสามารถคูค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละในแบบจำลองได้ในตารางภาคผนวกที่ 7-11) พบว่า ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยตรงต่อคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมากที่สุด ในเกือบทุกตลาด (มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.49, 0.46, 0.53 และ 0.43 สำหรับตลาดจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี ตามลำดับ) ยกเว้น ตลาดนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ที่ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวมากที่สุด (มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.42) และในตลาดญี่ปุ่นภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว (มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.19) นอกจากนี้ขนาดของอิทธิพลของภาพลักษณ์ที่มีต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวและคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในตลาดใหม่ย่างจีนและเกาหลีใต้ (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.36 กับ 0.49 สำหรับจีน และ 0.42 กับ 0.37 สำหรับเกาหลีใต้) จะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นในตลาดเก่าอย่างญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.01 กับ 0.46 สำหรับญี่ปุ่น 0.29 กับ 0.53 สำหรับฝรั่งเศส และ 0.23 กับ 0.43 สำหรับเยอรมนี) หมายความว่า ในตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นตลาดเก่า (ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี) ภาพลักษณ์จะมีอิทธิพลต่อคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวมากกว่าความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวอย่างเห็นได้ชัด แต่จะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยในตลาดใหม่ (จีน และเกาหลีใต้) และเป็นที่น่าสังเกตว่าในตลาดญี่ปุ่นภาพลักษณ์มีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจรวมในทิศทางตรงกันข้ามแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.05) หมายความว่า การส่งเสริมหรือนำเสนอภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยในทางที่ดีขึ้นจะทำให้ความพึงพอใจรวมของนักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นลดลง แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นได้รับความพึงพอใจจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงกว่าที่คาดหวังไว้มาก เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวในตลาดอื่นๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนอิทธิพลของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่มีต่อความพึงพอใจรวม พบว่า มีเพียงตลาดฝรั่งเศสเท่านั้นที่ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจรวมอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.25) และมีขนาดของอิทธิพลสูงกว่าประเทศไทยอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในตลาดเกาหลีใต้และญี่ปุ่นความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจรวมในทิศทางตรงกันข้าม แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 (ขนาดอิทธิพลเท่ากับ -0.04 และ -0.09 ตามลำดับ) หมายความว่า การเพิ่มขึ้นของความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว

เกาหลีใต้และญี่ปุ่น ไปใช้บริการจะทำให้ความพึงพอใจรวมของนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวลดลง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวจากเกาหลีใต้และญี่ปุ่น ได้รับความพึงพอใจรวมจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงกว่าความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้บริการในกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ของประเทศไทย นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของคุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจรวมมากกว่าความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว และความพึงพอใจรวมมีขนาดของอิทธิพล โดยตรงต่อความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทยประมาณ 0.80 เกือบทุกตลาด นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (มีค่าค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับค่าอิทธิพลอื่นๆ ในแบบจำลอง) ยกเว้น ในตลาดญี่ปุ่น ซึ่งมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.47

สำหรับอิทธิพลโดยรวมของภาพลักษณ์ที่มีต่อตัวแปรต่างๆ พบว่า ภาพลักษณ์ของ การท่องเที่ยวมีอิทธิพลโดยรวมต่อคุณค่าที่ได้รับและความพึงพอใจรวมมากที่สุดสำหรับตลาดเก่า ในขณะที่ตลาดใหม่ความพึงพอใจในกิจกรรมจะได้รับอิทธิพลโดยรวมมากที่สุดจากภาพลักษณ์ของ การท่องเที่ยว โดยความพึงพอใจในกิจกรรมและคุณค่าที่ได้รับจะได้รับอิทธิโดยตรงจาก ภาพลักษณ์มากกว่าอิทธิพลโดยอ้อม ในขณะที่ความพึงพอใจรวมและความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว ได้รับอิทธิโดยอ้อมจากภาพลักษณ์มากกว่าอิทธิพลโดยตรง (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1-51) นอกจากนี้ภาพลักษณ์สามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในกิจกรรมได้ประมาณ ร้อยละ 29-53 ในขณะเดียวกันก็สามารถอธิบายความแปรปรวนของคุณค่าที่ได้รับได้ประมาณร้อยละ 19-28 สำหรับความแปรปรวนของความพึงพอใจรวมและความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว ภาพลักษณ์สามารถอธิบายได้มากกว่าร้อยละ 60 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1-52)

ตารางที่ 1-50: ค่าสัมประสิทธิ์ของอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองของตลาดนักท่องเที่ยว ต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

ตัวแปร	สัญลักษณ์	จีน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมนี
ก. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทย	DI					
- ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว	ATTRI_S	0.36	0.42	0.01 ^{NS}	0.29	0.23
- คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	PV	0.49	0.37	0.46	0.53	0.43
- ความพึงพอใจรวม	OVS	0.13	0.11	-0.05 ^{NS}	0.02 ^{NS}	0.09
- ความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยว	DL	-	-	0.19	-	-
ข. ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว	ATTRI_S					
- ความพึงพอใจโดยรวม	OVS	0.05 ^{NS}	-0.04 ^{NS}	-0.09 ^{NS}	0.25	0.02 ^{NS}
ค. คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	PV					
- ความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว	ATTRI_S	0.42	0.46	0.72	0.46	0.39

ตารางที่ 1-50 (ต่อ): ค่าสัมประสิทธิ์ของอิทธิพลของตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

ตัวแปร	ตัวแปรสำคัญ	จีน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมนี
- ความพึงพอใจรวม	OVS	0.81	0.93	1.00	0.72	0.88
+. ความพึงพอใจรวม	OVS					
- ความก้าวเดินท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ	DL	0.80	0.81	0.47	0.83	0.87

หมายเหตุ: NS = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 1-51: ค่าสัมประสิทธิ์ของอิทธิพลของภาพลักษณ์ต่อตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

ตัวแปรในแบบจำลอง	จีน			เกาหลีใต้			ญี่ปุ่น			ฝรั่งเศส			เยอรมนี		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ความพึงพอใจในกิจกรรม (ATTRI_S)	0.36	0.20	0.56	0.42	0.17	0.59	0.01	0.33	0.34	0.29	0.24	0.53	0.23	0.17	0.40
คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว (PV)	0.49	-	0.49	0.37	-	0.37	0.46	-	0.46	0.53	-	0.53	0.43	-	0.43
ความพึงพอใจรวม (OVS)	0.13	0.42	0.55	0.11	0.32	0.43	-0.05	0.42	0.38	0.02	0.51	0.53	0.09	0.39	0.47
ความก้าวเดินท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ (DL)	-	0.49	0.44	-	0.35	0.35	0.19	0.18	0.37	-	0.44	0.44	-	0.41	0.71

หมายเหตุ: DE = Direct effect, IE = Indirect effect, TE = Total effect.

ที่มา: จากการคำนวณ

ตารางที่ 1-52: ค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ในแบบจำลองของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

ตัวแปรในแบบจำลอง	จีน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	เยอรมนี
ความพึงพอใจในกิจกรรม (ATTRI_S)	0.45	0.53	0.53	0.43	0.29
คุณค่าที่ได้รับจากการท่องเที่ยว (PV)	0.25	0.14	0.21	0.28	0.19
ความพึงพอใจรวม (OVS)	0.83	0.91	0.83	0.81	0.86
ความก้าวเดินท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ (DL)	0.65	0.66	0.33	0.68	0.76

ที่มา: จากการคำนวณ

ผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความแตกต่างของขนาดอิทธิพลของภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวที่มีต่อตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองภายใต้ตัวแคนก์ท่องเที่ยวต่างชาติที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยมีอิทธิพลโดยตรงต่อความพึงพอใจในกิจกรรมท่องเที่ยว คุณค่าที่ได้รับและความพึงพอใจรวม และมีอิทธิโดยอ้อมต่อความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทย เมื่อว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อการท่องเที่ยวของตัวแคนก์ท่องเที่ยวต่างชาติในแต่ละตลาดมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ขนาดของอิทธิพลของภาพลักษณ์ที่มีต่อตัวแปรต่างๆ ในแต่ละตลาดมีความแตกต่างกัน เช่น ในกรณีของอิทธิพลของภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยที่มีต่อความพึงพอใจรวมพบว่า ในตลาดญี่ปุ่นและฝรั่งเศสมีอิทธิพลในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนในตลาดเยอรมันค่อนข้างมีอิทธิพลน้อยเมื่อเทียบกับตลาดจีน และเกาหลีใต้ หมายความว่า การที่การท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์ที่ดีในตลาดจีนและเกาหลีใต้มีอิทธิพลทำให้นักท่องเที่ยวในตลาดทั้งสองมีความพึงพอใจรวมเพิ่มขึ้นมากกว่าตลาดเยอรมัน ในขณะที่ตลาดญี่ปุ่นและฝรั่งเศสมีความพึงพอใจรวมลดลง เป็นต้น

ตารางที่ 1-53: สรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองภาพลักษณ์ คุณค่าที่ได้รับ ความพึงพอใจ และความภักดีต่อแหล่งท่องเที่ยวของตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สำคัญ 5 ตลาด

รายการ	ตลาดเก่า (ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส และเยอรมัน)	ตลาดใหม่ (จีน และเกาหลีใต้)
องค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวไทย	สิ่งดึงดูดใจที่เกิดจากมนุษย์ ความสนุกสนานและความบันเทิง	สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว
สิ่งที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุด จากภาพลักษณ์ที่ดีของการท่องเที่ยวไทย	คุณค่าที่ได้รับและความพึงพอใจรวม	ความพึงพอใจในแต่ละรายการ
ความภักดีต่อการท่องเที่ยวไทยที่เพิ่มขึ้น จากภาพลักษณ์ที่ดีของการท่องเที่ยวไทย	0.37-0.44	0.35-0.44